

عنوان مقاله:

ارزیابی تاثیر مولفه های محیطی بر میزان تمایل به پیاده روی سالمندان (نمونه موردی: پیاده راه باباکوهی شیراز)

محل انتشار:

نهمین کنگره سالانه بین المللی عمران، معماری و توسعه شهری (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

فریما توحیدی - کارشناسی مهندسی شهرسازی، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه شیراز

مهسا شعله - دانشیار بخش شهرسازی، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

این مقاله با تمرکز بر مطالعه موردی مسیر پیاده روی باباکوهی، به ارزیابی تاثیر عوامل محیطی بر تمایل به پیاده روی جمعیت سالمند، با هدف ترویج سبک زندگی فعال و ایجاد محیط های سازگار با سالمندان برای تشویق به پیاده روی می پردازد. در این تحقیق از روش ترکیبی، پرسشنامه و مشاهدات میدانی استفاده شده است. نمونه مورد مطالعه پیاده راه باباکوهی شیراز است که براساس چارچوب نظری بدست آمده از مطالعات نظری توسط ۹۰ نفر از سالمندان مورد ارزیابی قرار گرفت. تجزیه و تحلیل انجام شده نشان داد که نقاط قوت مسیر پیاده روی باباکوهی شامل دسترسی راحت به پارکینگ و حمل و نقل عمومی، وضعیت مناسب نیمکت ها و سطوح های زباله، چشم انداز محیطی جذاب، پیاده روی غیر لغزنده، شیب ها و رمپ های قابل دسترس، عدم وجود آلودگی هوا و احساس امنیت است. با این حال، مسیر پیاده روی نقاط ضعفی دارد که می تواند مانع از تشویق به پیاده روی سالمندان شود. این ضعف ها شامل دسترسی محدود به چراغهای راهنمایی عابر پیاده، عدم نگهداری و استفاده از آبنما، طراحی نامناسب جداره، عدم وجود دید عمومی کافی، عدم تشویق به دوچرخه سواری و ایمنی ناکافی در برابر وسایل نقلیه هستند. از طریق چارچوب تحلیل ماتریس برنامه ریزی استراتژیک کمی (QSPM) به ارزیابی نقاط قوت، ضعف، فرصت ها و تهدیدهای فعلی مسیر پیاده روی و اولویت بندی راهبردهای توسعه مولفه های محیطی در جهت افزایش تمایل به پیاده روی سالمندان براساس راهبرد تهاجمی پرداخته شد. در انتها سیاست های برنامه ریزی شهری با هدف افزایش تجربه پیاده روی و ترویج سالمندی فعال در مسیر پیاده روی باباکوهی ارائه گردید.

کلمات کلیدی:

سالمندان، پیاده روی، ماتریس برنامه ریزی استراتژیک کمی، مسیر پیاده روی باباکوهی شیراز.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1952889>

